

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/29/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117012608
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3117012608.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti odsúdenému T. W., nar. XX.X.XXXX v T., trvale bytom T., A. U. XXXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Trenčín, na neverejnom zasadnutí, konanom dňa 6. marca 2018, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 20. decembra 2017, sp.zn. 6Pp/436/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 20. decembra 2017, sp.zn. 6Pp/436/2017, bolo rozhodnuté tak, že podľa § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr.por. sa odsúdený T. W. podmienične prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Martin, sp.zn. 3T/99/2016, zo dňa 18.10.2016. Podľa § 68 ods. 1 Tr.zák. bola odsúdenému určená skúšobná doba v trvaní 1 rok.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť proti nemu písomne podal sťažnosť v zákonnej lehote prokurátor, ktorú následne písomne odôvodnil. V úvode písomných dôvodov sťažnosti prokurátor poukázal na výrokovú časť napadnutého uznesenia s tým, že s uvedeným rozhodnutím sa nestotožňuje. Podľa jeho názoru hodnotenie ústavu na výkon trestu podrobne a komplexne charakterizuje odsúdeného z hľadiska jeho správania sa vo výkone trestu, pričom v závere sa konštatuje, že odsúdený iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienične prepustenie a ústav ho odporúča podmienične prepustiť, a to s dohľadom. Zástupca ústavu na verejnom zasadnutí zotrval na písomnom hodnotení odsúdeného, pričom naďalej odporučil odsúdeného podmienične prepustiť. Po rozhodovaní o žiadosti odsúdeného bolo podľa názoru prokurátora potrebné brať od úvahy tiež fakt, že odsúdený bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný pre trestnú činnosť majetkového charakteru, z čoho možno usudzovať, že prechádzajúce odsúdenia nemali na neho takmer žiadny prevýchovný účinok, opakovane sa dopúšťa trestnej činnosti, za ktorú trestnú činnosť bol právoplatne odsúdený aj k nepodmienečnému trestu odňatia slobody. Vo vzťahu k páchaniu trestnej činnosti majetkového charakteru je odsúdený fakticky špeciálnym recidivistom. Z tohto pohľadu je preto podľa názoru prokurátora vysoká pravdepodobnosť, že v prípade podmieničného prepustenia odsúdeného na slobodu bude opakovane páchať trestnú činnosť. Neexistuje teda dostatočná záruka k tomu, že bude v budúcnosti viesť riadny život. Preto prokurátor navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a zároveň mu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr.por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a), b) Tr. zákona môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, zakotvil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Pokiaľ ide o splnenie ďalších dvoch podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, krajský súd považuje za potrebné poukázať na nasledovný obsah odôvodnenia napadnutého uznesenia:

„Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak sa v danom prípade táto podmienka tiež javila ako splnená.

Splnená bola aj tretia z citovaných podmienok, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode a neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy. Súd v tomto poukazuje aj na hodnotenie ústavu na výkon trestu, ktorý odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť.

Súd je toho názoru, že odsúdený počas výkonu trestu preukázal svoje polepšenie, pričom bol 8-krát disciplinárne odmenený, voľný čas vie tráviť zmysluplne, má vytvorené riadne pracovné návyky, čím si odsúdený vytvoril predpoklad po výkone trestu riadne sa zamestnať a tým predchádzať trestnej činnosti, ktorá je u neho spojená najmä s trestným činom krádeže. Odsúdený taktiež plní stanovený program zaobchádzania, k trestnej činnosti je kritický, a teda uvedený výkon trestu odňatia slobody mu bol dostatočným ponaučením, aby v budúcnosti viedol riadny život, zaradil sa do spoločnosti. Schopnosť vedenia riadneho života u odsúdeného je podľa súdu daná aj skutočnosťou, že odsúdenému bola celkom 15-krát povolená vychádzka mimo ústav, pričom ústavu, ale ani súdu nie sú známe žiadne negatívne okolnosti v súvislosti s pobyťom odsúdeného mimo ústav.

V tomto sa súd stotožnil so záverom hodnotenia ústavu, ktorý odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť. Súd len dodáva, že pri rozhodovaní o návrhu o podmiennečné prepustenie súd primárne vychádza zo záverov hodnotenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, pretože iba osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného, môžu podať objektívny obraz o stupni nápravy. V danom prípade súd nezistil iné skutočnosti, ktoré by záver hodnotenia ústavu ako aj jeho odporúčanie spochybňovali.

Pokiaľ ide o skutočnosť, že odsúdený bol už v minulosti viackrát súdne trestaný súd je toho názoru, že vzhľadom na dosiahnutý stupeň resocializácie s poukazom na závery hodnotenia ústavu, sú u odsúdeného dané predpoklady, že po prepustení bude viesť riadny život. V tomto súd prihliadol najmä na disciplinárne odmeny, plnenie programu zaobchádzania, kritický pohľad odsúdeného k trestnej činnosti a na jeho pracovné zaradenie.

Zároveň pokiaľ ide o trestnú činnosť odsúdeného je potrebné poukázať, že v 3 prípadoch mu boli uložené súhrnné tresty, nejde preto vždy o recidívu odsúdeného. Odsúdený sa protiprávneho konania v prípade odsúdení, v ktorých súd ukladal súhrnný trest dopustil predtým než bol v inej veci právoplatne odsúdený, pričom o týchto "starších" skutkoch bolo rozhodnuté až následne. Preto odsúdenia ako aj tresty, ktoré predchádzali týmto následným odsúdeniam a "dodatočným" trestom nemohli mať vplyv na korekciu správania sa odsúdeného vo vzťahu k jeho staršej trestnej činnosti. Vzhľadom na uvedené je súd toho názoru, že nemožno považovať každé ďalšie odsúdenie za prejav nenapraviteľnosti páchatel'a a zároveň za prejav nenaplnenia výchovného účelu trestu.

Nakoniec odsúdený je vo výkone trestu po prvýkrát a aj preto možno mať za to s poukazom na vyššie uvedené, že v prípade odsúdeného je doterajšie pôsobenie týmto druhom trestu dostatočné. V tejto súvislosti súd uvádza, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a tiež s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav (minimálny stupeň stráženia, otvorený oddiel), v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného bola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Z uvedených dôvodov súd vyhovel návrhu odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdený spíňal všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie a súčasne určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok, ktorú vzhľadom na osobné pomery odsúdeného, spáchanú trestnú činnosť a ostávajúcu dobu výkonu trestu odňatia slobody, považoval za dostatočnú.“

Podľa názoru krajského súdu v tejto časti odôvodnenia napadnutého uznesenia okresný súd dal všetky odpovede na otázky rozhodné z hľadiska posúdenia splnenia zákonných podmienok pre podmienčné prepustenie odsúdeného ako aj na otázky nastolené v dôvodoch sťažnosti prokurátora, pričom argumentácia okresného súdu nielenže má úplnú oporu v obsahu spisového materiálu, ale dáva jasné a zrozumiteľné odpovede aj na argumentáciu prokurátora v dôvodoch jeho sťažnosti.

Z dôvodov sťažnosti prokurátora podľa názoru krajského súdu vyplýva, že prokurátor nenamieta správnosť záveru okresného súdu ohľadne možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život s poukazom na záznamy uvedené v odpise registra trestov k osobe odsúdeného. Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje v podrobnostiach na vyššie citovaný obsah odôvodnenia napadnutého uznesenia, v ktorom súd vysvetlil svoje závery, vyplývajúce z odpisu z registra trestov a dal jasnú a zrozumiteľnú odpoveď, prečo nie je možné z tohto dôkazného prostriedku vyvodiť záver, podľa ktorého mal byť odsúdený v minulosti 7-krát odsúdený. Krajský súd k záverom okresného súdu považuje za potrebné dodať, že zo záznamov pod bodmi 1 až 4 vyplýva navyše právny záver o zahladení týchto odsúdení a zo záznamov pod bodmi 6 a 7 ako aj z rozsudku, ktorého trest vykonáva, vyplýva že ide o súhrnný trest, teda jedno odsúdenie za viac trestných činov. Z uvedených dôvodov sa nemožno v žiadnom prípade stotožniť so správnosťou záveru prokurátora v dôvodoch sťažnosti, podľa ktorého na odsúdeného malo byť už v minulosti pôsobené výkonom trestu odňatia slobody (správnosti takého záveru nezodpovedá ani zaradenie odsúdeného na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia od počiatku predmetného výkonu trestu odňatia slobody). V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že uloženie úhrnného, resp. súhrnného trestu v prípade súbehu trestných činov (jednočinných aj viacčinných) je zákonodarcom poskytnutou výhodou pre páchatel'ov, lebo pri ich ukladaní sa uplatní ako dominantná zásada princíp absorpcie sadzieb, ktorý je modifikovaný v horizontálnej línii kumulárnym princípom. Dôvodom tejto výhody je ohľad na to, že páchatel' spáchal ďalší trestný čin bez toho, aby bol varovaný v odsudzujúcom rozsudku. Pri súhrnom treste, pred uložením ktorého sa viedli viaceré trestné stíhania, ide teda z hľadiska posúdenia počtu odsúdení o rovnakú situáciu, ako pri úhrnom treste, ktorý sa ukladá v rámci spoločného konania pre viacčinný súbeh trestných činov.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd v danom prípade správne zistil a vyhodnotil aj skutočnosť, že na odsúdeného je prvýkrát pôsobené výkonom trestu odňatia slobody, kedy do popredia vystupuje prevýchovná zložka výkonu trestu tak, ako to má na zreteli aj účel inštitútu podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Preto podľa názoru krajského súdu bez zistenia konkrétnych skutočností, svedčiacich o nerešpektovaní noriem správania odsúdeným počas jeho prvého výkonu trestu odňatia slobody, by záver o nemožnosti očakávať, že tento odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, úplne popieral výchovný účel uloženého trestu, prezumovaný v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.